

Hitünk szent titka

„Ez hitünk szent titka.” Így fejezzük ki a hitünket, hogy Jézus Krisztus valóságosan jelen van a szent ostyában, a szentmisén.

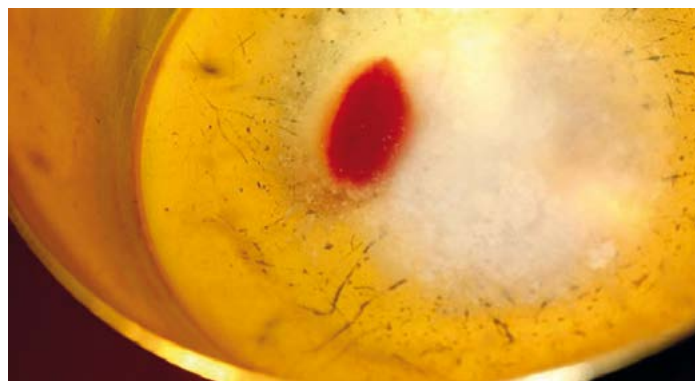
Karácsony első napján, 2013. december 25-én a dél lengyelországi Legnica városában a plébániatemplomban a reggeli misén a pap áldoztatás közben véletlenül elejtette a Szentostyát a padlóra. Rögtön felemelte és utána a liturgikus előírás szerint beletette a kis edényben tárolt vízbe és eltette a szentségházba.

Általában ilyen helyzetben néhány perc alatt az ostya feloldódik, viszont ismeretlen okok miatt ezzel az ostyával nem ez történt. Január 4-én az egyik pap észrevette, hogy az ostyán megjelent egy vörös átszíneződés. Akkor a helyi plébános értesítette a jelenségről a megyés püspököt, aki utasítást adott, hogy két hétig figyeljék a Szentostyát. Ezután az ostya fehér része feloldódott a vízben, az átszíneződött része, ami vérrögre hasonlított, megmaradt. A megmaradt részt kiemelték a vízből és fehér kendőre helyezték, majd eltették a szentségházba. A megyés püspök egy bizottságot hozott létre, amely megvizsgálta a jelenséget. A wroclawi és szczecini orvosi egyetemen vizsgálták a Szentostyát. A következtetések megdöbbentették a tudósokat, mivel tudományos módszerekkel felfoghatatlan jelenséggel álltak szemben.

„A kórszövettani lelet kimutatta, hogy a szövet harántcsíkolt izomrostokat tartalmaz. A szövet leginkább olyan szívizomhoz hasonlít, amelyen a haláltusa közben elváltozások jelentek meg. A genetikai vizsgálat igazolja, hogy a szövet emberi eredetű.”

2016 nagyhatén az egyház azt nyilatkozta, hogy tudományos és hitbéli bizonyosságra jutott, hogy természetfölötti esemény történt – eucharisztikus csoda, melyben láthatóvá vált „*hitünk szent titka*”.

A tudósok állították, hogy a legnicai Szentostya átszíneződött része a haláltusában lévő emberi szívizom része. Vajon ez a csodás jel nem hív-e minket is arra, hogy erős és mély hittel fogadjuk el Krisztus jelenlétét a szentmisén, ahol minden alkalommal megismétlődik Krisztus életének, halálának és feltámadásának titka? Ilyen rendkívüli úton az eucharisztikus csodák által, melyek bolygónk több részén is megtörténnek, Jézus kéri tőlünk a hitet és azt, hogy bőségesen merítsünk az

eucharisztia forrásából teljesen, áldozással részesülve a szent titokban.

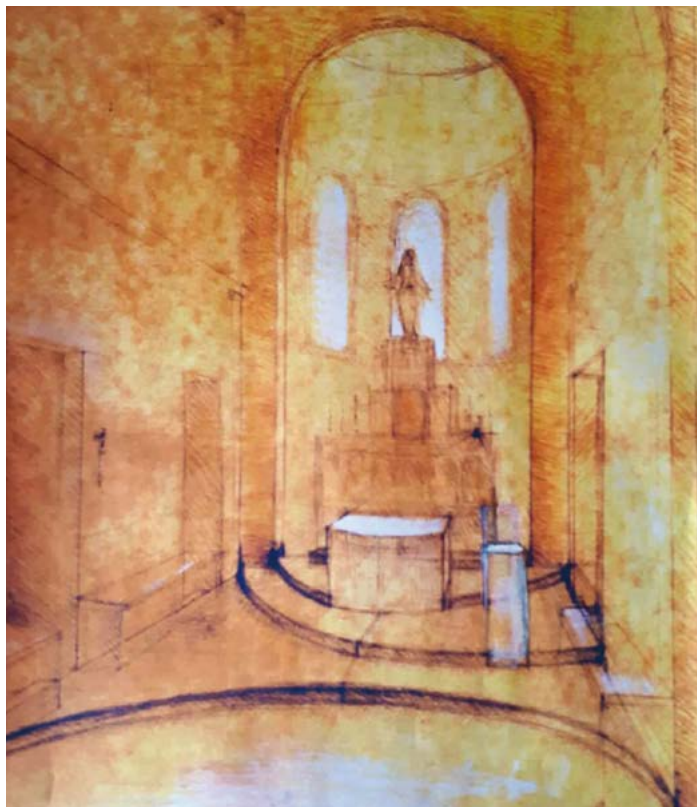
Az Eucharisztikus Találkozó, amely Budapesten jövő év szeptemberében zajlik majd, lehetőséget nyújt nekünk, hogy újra mélyítsük el a hitünket a szentmise titkában. Poroljuk le régi elsőáldozási emlékeinket, amikor izgatottan vártuk Jézus érkezését a szívünkbe, és kezdjük életünket meríteni az eucharisztikus Jézusból, aki „Isten, velünk”.

Egy éve a vasárnapi szentmisék előtt hallgattunk liturgikus bevezetőket, melyek a szentmise szavait, gesztusait magyarázták. Ez is egy lehetőség, hogy mélyebben és tudatosabban közelítsük meg az eucharisztia megünneplését.

Ebben az évben, készülve az Eucharisztikus Találkozóra, minden hónap negyedik vasárnapján a „szentségimádás iskolájában” tanulunk imádságosan jelen lenni a Szentostyában megtestesülő Jézus előtt. Erről az imádságról szól a prédikáció és a mise után minden alkalommal rövid szentségimádást tartunk, amikor próbáljuk felfogni, hogy Jézus Krisztus a kenyér színe alatt értünk, velünk van, hogy mi vele lehessünk.

Október 21–25. között elzarándokolunk a lengyelországi Legnica városában lévő csodához. (Erre az utazásra lehet még jelentkezni!) Jövőre tervezünk egy zarándoklatot Rómába is, az Orvieto városában történt eucharisztikus csodához. Erről a részleteket február környékén fogjuk megosztani.

Az Eucharisztikus Találkozót megelőző évben a gyerekek, fiatalok és felnőttek készülnek közös elsőáldozásra is (ide is lehet még jelentkezni!), ami a találkozó nyitó miséjén, szeptember 13-án lesz.

A Találkozó záró miséjére két napos gyalogos zarándoklattal érkezünk, hogy így felkészülve éljük meg Krisztus értünk vállalt áldozatát.

Az 1938-as Eucharisztikus Kongresszus emlékeként templomunk falára került egy márványtábla. Mi vajon mivel tudnánk megörökíteni a jövő évi Eucharisztikus Találkozó emlékét, hogy a későbbiekben is szem előtt tarthassuk az eucharisztia életadó csodáját? Felmerült egy gondolat, hogy új, állandó kööltár kerüljön be templomunk szentélyébe és új, kőből készült felolvasó állvánnyal (ambó) egészítsük azt ki, Isten dicsőségére és emlékeztetve bennünket Krisztus ígéjére és áldozatára, ami az oltáron és az ambón mindig megújul. Az oltár és a felolvasóállvány tervei jelenleg kidolgozás alatt vannak és még az ősszel megtekinthetőek lesznek.

Az e célt szolgáló közös adakozással kifejezhetjük azt, hogy minden hívő embernek fontos, hogy közöttünk áll Krisztus oltára, amelyen bemutatjuk testét és véréát az Atyának minden szentmisén.

Szaniszló atya

A kööltár látványterve

Egyházközségi Zarándoklat Legnicába, Lengyelország

Időpont: 2019.10.21-25.

Helyszín: Sződliget – Store Hory – Árva vár - Bielsko-Biala – Wrocław – Legnica – Bagno – Zywiec- Sződliget

Szállás: 1. éjszaka- Bielsko-Biala, További éjszakák Wrocławban.

Étkezés: A szálláson reggelit, napközben ebédet kapunk. Az esti étkezésről mindenki maga gondoskodik.

Utazás: Autóbuszal

Részvételi díj: kb. 50.000. Ft/ fő

Tervezett program:

1. nap, hétfő: Sződligetről autóbuszal indulás a kora reggeli órákban. Közel 3,5 óra utazás utána az első megálló Szlovákiában, Store Hory. Városnézés és szentmise után 2,5 óra utazást követve Árva várához érkezük a csoport. Vár látogatás idegenvezetéssel. 2 óra utazás után megérkezünk az első szálláshelyünkre Bielsko-Bialába.

2. nap, kedd: Reggeli után indulás Bielsko-Bialából autóbuszal Góra Swietej. Anny. Körülbelül 2,5 óra utazást jelent. Idegenvezetés mellett megnézzük a kegyhelyet, majd utazunk kb. egy órát és Opole városába érkezünk. Estefelé megérkezünk második szálláshelyünkre Wrocławba.

3. nap, szerda: Wrocławból reggeli után indulás Legnicá-ba az eucharisztikus csoda helyszínére. Idegenvezetés és szentmise után ellátogatunk a szalvatoriánus rend szemináriumába, Bagno-ba. Megtekinjük a kertet, a szemináriumot, találkozhatunk Szaniszló testvérrel, aki sok évig Sződligeten szolgált, de most itt végzi tanulmányait. Visszatérés a szálláshelyre, Wrocławba.

4. nap, csütörtök: Wrocław- városnézés, szentmise

5. nap, péntek: Reggeli után, készülődés és utazás hazafelé. Útközben meglátogatjuk a Zywiec-i sörgyárat majd folytatjuk az utat hazafelé. Sződligetre a késő esti órákban érkezünk a plébánia elé.

Helyszínelírás:

Store Hory. Egyik nevezetessége Szűz Mária nevének szentelt templom. A templom zarándokhely lett.

Árva vár. A mai Szlovákiában lévő Árva vára (szlovákul Oravský hrad) a középkorban fontos szerepet játszott Magyarország északi határa és a Lengyelország felé vezető kereskedelmi út védelmében.

Bielsko-Biala. A város korábban két város Bielsko és Biala fúziójával jött létre 1951-ben. Lengyelország gazdaságilag egyik legfejlettebb városa.

Góra Swietej Anny. Hazánkban kevésbé ismert kegyhely, pedig a magyar Thurzó Jánostól, Wrocław (régi nevén Boroszló) püspökétől kapta az első privilégiumot Bakócz Tamás korában. Ez a vidék ugyanis Mátyás király koronájához tartozott, az odavezető utakkal együtt.

Opole város Dél-Lengyelországban az Odera partján. Testvérvárosa Székesfehérvár.

Wrocław. Lakosságát tekintve a negyedik legnagyobb és az egyik legrégebb lengyel város. 2016-ban Európa kulturális fővárosa volt. A katedrális a Tumski-szigeten kiemelkedő, mivel szintén egy magyar vonatkozású emlék kapcsolódik hozzá.

Legnica. Az eucharisztikus csodának a helyszíne. 2013 december 25-én, áldoztatás közben egy szentostya a földre esett, miután felvették egy vízzel teli edénybe helyezték. Nemsokára a szentostyán vörös foltok jelentek meg. megvizsgálják a jelenséget. 2014 februárjában eltávolították az ostya egy vörös darabkáját és a korporáléra helyezték. A kórszövetetani lelet kimutatta, hogy a szövet harántcsíktal izomrostokat tartalmaz. A szövet leginkább olyan szívizomhoz hasonlít, amelyen a haláltusa közben elváltozások jelentek meg. A genetikai vizsgálat igazolja, hogy a szövet emberi eredetű.

Bagno. Ezen a helyen van a szalvatoriánus rend a szeminárium.

Zywiec. 1852-ben alapította a Habsburg-család. A sörgyár tulajdonjogát 1994-ben a holland Heineken sörfőző vállalat szerezte meg.

„A legfontosabb feladat: tanúságot tenni életünkkel a hitünkről!”

Szeptember 13-án a budapesti Szent István Bazilika előtt ünnepélyesen elindították azt a visszaszámláló órát, amely 1 éven át jelzi majd, hány nap van még hátra az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kezdetéig. A katolikus egyház közelgő jelentős eseményéről a rendezésben aktívan közreműködő **Fábry Kornél** atyát kérdeztük.

Hogyan lehet a ma emberének elmagyarázni az Eucharisztia fogalmát? Mit tapasztal, mennyire van rend hívő és nem hívő fejekben ennek kapcsán?

A katolikus hívek számára az Eucharisztia három jelentéssel is bír. Maga a szó hálaadást jelent, de eucharisziának hívjuk a szentmisét és az Oltáriszentséget is. Ez alapján hiszük, hogy Jézus Krisztus valóságosan jelen van az Oltáriszentségben. A szentmise sem csak egy megemlékezés az utolsó vacsoráról, hanem Krisztus keresztáldozatának jelenvalóvá tétele: lakoma, áldozat és megemlékezés egyszerre. Ugyanakkor hittitokról van szó, hiszen fizikai érzékszerveinkkel semmiféle változást nem észlelünk a szentmise alatt, de hiszük, hogy a pap szavaira a Szentlélek által a kenyér Krisztus testévé, a bor pedig Krisztus vérévé változik át. Ezt csak a hit szemével látjuk. A nem hívők számára nem könnyű felfogni ezt a hittitkot. Talán ennek megértésében is segítségünkre lesz az Eucharisztikus Kongresszus 2020-ban. Biztos, hogy ha egy nem hívőnek a keresztény üzenetről kell beszélnünk, akkor nem az Eucharisziával fogjuk kezdeni, hanem Isten szeretetéről teszünk tanúságot, amely odáig ment, hogy életét adta értünk, és köztünk maradt az Oltáriszentségben. Akik felfogták ezt a nagy titkot, azok számára a szentmise és az Oltáriszentség életük csúcsa és forrása.

Miért szükséges nemzetközi kongresszust tartani az Eucharisziáról? Mi a célja a szerveződésnek és története során vajon változtak-e a hangsúlyok?

A 19. század végén egy francia kisasszony, Emilie Tamisier zárandoklatot szervezett az Eucharisztia jegyében. Ki akarta fejezni, hogy az akkori elvilágiasodott Franciaországban a katolikus egyháznak üzenete van. Évről évre egyre többen csatlakoztak hozzá, majd a zárandoklat végéhez kapcsoltak egy tanítássorozatot, egyfajta kongresszust azzal a céllal, hogy segítsék az embereket hitük elmélyítésében. Azóta már 51 nemzetközi kongresszust rendeztek. Az elmúlt több mint 140 alatt voltak hangsúlyeltolódások: az Eucharisztia különböző dimenzióit emelték ki. Ilyen dimenzió lehet a dogmatika, a liturgia, az Egyház társadalmi tanítása, szegényekhez való odahajlás, maga az üdvösségünk, amelynek forrása az Eucharisztia. A mai korban fontos hangsúlyoznunk az Eucharisztia lelki tartalmát, hiszen Jézus azt mondta, hogy aki eszi az én testemet és issza az én véretem (azaz szentáldozáshoz járul), abban élet lesz és örök életet nyer. Ugyanakkor kell, hogy az Eucharisziával való kapcsolatunkból az irgalmasság testi, lelki cselekedetei szülessenek. Azaz ne maradjon med-

dő a Krisztussal való találkozásunk, hanem tetteink által az Ő szeretetének jelévé kell válnunk. A jövő évi Eucharisztikus Kongresszusnak kettős célja van: lelki megújulás és hitünk megerősödése.

Az Eucharisziában a legszemélyesebb találkozás történik Isten és ember között. Hogyan készülünk jól a szentáldozásra?

A szentáldozásra fizikailag és lelkileg is készülnünk kell. Fizikai felkészülés a szentáldozás előtti egy órás szentségi böjt megtartása, a lelki felkészülés lényege pedig, hogy ne legyen olyan súlyos bűnünk, ami akadályt képez Jézussal való találkozásunkban. Tudatosítanunk kell magunkban, hogy szentáldozáskor nem egy ostyát kapunk, hanem személyes találkozás történik azzal, aki a legjobban szeret bennünket. Ha így készülünk a szentáldozásra, akkor lesz igazán gyümölcsöző ez a találkozás.

Tudatosítanunk kell magunkban, hogy szentáldozáskor nem egy ostyát kapunk, hanem személyes találkozás történik azzal, aki a legjobban szeret bennünket. Ha így készülünk a szentáldozásra, akkor lesz igazán gyümölcsöző ez a találkozás.

Hogyan vihetjük közelebb az eseményt protestáns testvéreinkhez?

Az evangélikus egyház 2020-as évre meghirdette az Úrvacsora évét. Ez is jelzi, hogy az ő istentiszteletükön kiemelt jelentőséggel bír ez a cselekmény. Még akkor is, ha alapvetően különbséget teszünk szentmise és az istentisztelet, a szentáldozás és az Úrvacsora vétele között, hiszük, hogy egymás különbözőségeit tisztelve sokkal több minden köt össze bennünket, mint ami szétválaszt. Éppen ezért magára a kongresszusra is szeretettel várunk mindenkit felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül. Legyen ez a hét közös ünnepünk, amely során Jézus Krisztusról teszünk tanúságot a világ előtt.

A Győzelemről énekeljünk... kezdetű himnusz az 1938-as budapesti világkongresszusra íródott, mai napig az egyik legnépszerűbb „népénkünk”. Készül hasonló a 2020-as eseményre is?

Természetesen, hiszen minden eucharisztikus világkongresszusnak saját himnusza van. Ezzel együtt hiszem, hogy fel fog hangzani a '38-as himnusz is a kongresszus kiemelkedő eseményein.

Hosszú ideje minden szentmise végén imádkozunk azért, hogy a kongresszus lelki üdvünkre szolgáljon. Az imádság mellett mivel készülhetünk és miképp támogathatjuk személyesen is az eseményt, a keresztény missziót?

A legfontosabb, hogy tudatos keresztény életünkkel tanúságot tegyünk a körülöttünk élők között hitünkről. Ez a hivatásunk keresztelésünktől fogva. Magára az eseményre pedig leginkább úgy készülhetünk, ha minél nagyobb tájékozottságra teszünk szert gyakran látogatva az www.iec2020.hu oldalt, azért, hogy a minket kérdezőknek pontos tájékoztatást tudjunk adni a kongresszusról. A honlapon megtalálhatók az

előkészületi évek kiadványai, az egyházmegyék felelősei és sok hasznos információ. Érdemes egyszer egy órát rászánni. Itt megtaláljuk az eseménynaptárban az előkészítő programokat, itt lehet jelentkezni önkéntesnek, feliratkozhatunk a hírlevélre, és ugyanitt lesz megtalálható a regisztráció idén ősztől.

Ezenkívül a legfontosabb, hogy már most beírjuk szabadságos naptárunkba a 2020. szeptember 13-20-as hetet.

Máthé Zsuzsa

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus – Mi is ez? Fájni fog?

Előzmények

A kongresszus megálmodója egy francia lány volt, a szigorú katolicizmus kiemelkedő képviselője. *Émilie-Marie Tamisier*, azt a célt tűzte ki, hogy az Oltáriszentség tiszteletét nagy létszámú eseménnyé tegyék, s így irányítsák az emberek figyelmét az eucharisztikus „jelenlét” felé, egyúttal felmutatva

a katolikusok számára, hogy milyen sokan vannak és milyen erősek. E tervek ugyanakkor igen nehezen tűntek kivitelezhetőnek azok miatt a feszültségek miatt, amelyek az Egyház és a francia kormányok viszonyát jellemezték. Az észak-franciaországi hívek jóvoltából azonban az eucharisztikus egyesületek virágzásnak indultak és **1881 júniusában megtartották az első eucharisztikus kongresszust, Lille városában.** A francia és a belga híveken kívül nyolc országból érkeztek küldöttségek. A szervezők úgy döntöttek, hogy bizottságot alapítanak a mozgalom folytonosságának biztosítására, és megtervezték a jövőbeni kongresszusok kereteit, amelyek előadásokat, beszámolókat, istentiszteleti eseményeket és egy záró körmenetet tartalmaztak.

A **II. világháború utáni időszakban** az eucharisztikus kongresszusok és a liturgikus mozgalom közötti kapcsolat elkezdte megteremni gyümölcseit, **a rendezvények középpontjában pedig mindinkább a szentmise állt. A II. Vatikáni Zsinattól kezdve a család, a béke és a szabadság egyetemes értékei, valamint az új evangelizáció szükségessége került a kongresszusok középpontjába.**

Az 1938-as magyarországi kongresszus

Két okból adott otthont ebben az évben Magyarország az Eucharisztikus Kongresszusnak, egyfelől *Szent István* királyunk centenáriumának éve volt (1938-ban volt 900 éve, hogy a Magyar Királyság megalapítója, kereszténységünk apostola, Szent István király meghalt), másfelől a korabeli magyar hercegprímás, *Szerédy Jusztinián* nagy nemzetközi tekintélynek örvendett.

1938. május 26. és 29. között több mint 250 ezer ember utazott vidékről Budapestre, hogy részt vegyen a Kongresszuson és mintegy 300 ezer budapesti hívő vett részt a rendezvényeken. *Hitler* a németeknek és osztrákoknak megtiltotta ugyan a részvételt, mégis több mint 25 ezer külföldi tudott csatlakozni ehhez a csodálatos rendezvénysorozathoz.

Május 25-én délután a Hősök terén 200 ezer ember vett részt az ünnepi nyitószentmisén.

2020. – 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest

Ahhoz, hogy a kongresszus hatékony legyen, Fábry Kornél atya egy *MiseVlog* sorozattal mutatja be a szentmise minden mozzanatát, a szimbólumokat, ezzel is segítve, hogy jobban megértsük a liturgikus cselekményt.

A programokról az atya megemlíti, hogy minden korosztálynak szerveznek alkalmakat, így lesz családi nap a Margit-szigeten, gyerekeknek, fiataloknak, nyitó- és zárószentmisék, valamint koncertek, zenés programok és szentségimádás.

Az internet világában már a szobánkba hozhatjuk a világban zajló és szerveződő eseményeket. Ez a kongresszussal sincs másképpen. Különböző portálokon, oldalakon olvashatunk a legfrissebb hírekről, aktualitásokról, így ajánlom mindenki figyelmébe a következő linkeket:

Részlet Pacelli bíboros szentbeszédéből: „Az eucharisztikus Krisztussal ma is úgy bánunk, ahogyan bántak Krisztussal földi életében. Krisztus szenvedése Betlehemtől és a Golgotától az idők végezetéig tart. Ez a keresztény szív számára megpróbáltatást és szenvedést okozhat, de nem lehet akadálya hitének. Hol van ma Heródes és Pilátus? Hol van Néró, Dioklécián és Juliánus aposztata? Hol vannak az első századok keresztényüldözői? Porrá és hamuvá lettek a kereszténység ellenségei. A győztes: az Oltáriszentség Krisztusa! (...) Ő lesz a győztes továbbra is! Az istentagadás és istengyűlölet apostolai hiába akarják Krisztus művét, sőt nevét is száműzni az államból, a hívek szívéből. (...) Az Oltáriszentség az emberiség számára hitünk foglalta, a szentség iskolája. (...) A szentek példáján láthatjuk, milyen szoros kapcsolat van az Eucharisztia és az életszentség között. Szentekké kell lennünk az Oltáriszentség által!”

Május 26-án, áldozócsütörtökön **150 ezer elsőáldozó** (és hozzátartozói) gyűltek össze a Hősök terén. A meleg májusi napfényben **300 pap** végezte az áldoztatás szolgálatát. Az eucharisztikus kongresszus ideje alatt az Andrassy úton és a Hősök terén sűrűn álltak a gyóntatószékek.

Csütörtök este indult a „tündöklő diadalút a magyar sors folyóján”. A Szent István Bazilikától körmenetben vitték a Szent István gőzösre az Oltáriszentséget. A gőzöst nyolc hajó kísérte. A menet megkerülte a Margit-szigetet és visszatért az Eötvös térre. A hidak gyönyörű látványt mutattak speciális díszítéseikkel. A visszaérkezés után szentségi áldás következett. Amikor a körmenet visszaindult a Bazilikába, elkezdődött a tűzijáték a Gellért-hegyről.

Május 27-én reggel a Hősök terén a *katonák és hadirokkantak* vettek részt szentmisén. Ugyanaznap éjszaka 150 ezer férfi jelent meg a Hősök terén, szentségimádásra.

Május 28-án az Egyház egységéért tartott konferenciát rendezték meg. Este ünnepség volt az Operaházban, ahol Liszt Ferenc Krisztus Oratóriumát adták elő.

Május 29-én (a befejező napon) a falvak fiatalsága vonult fel az Ünnepi Csarnoknál. **25 ezer fiatal** érkezett az ünnepi nagygyűlésre. A Hősök terére folyamatosan gyűlt a nép. A délelőtti szentmisére mintegy **félmillió ember** érkezett. A főoltárhoz vonult a papság: **300 áldozópap, 600 ministráns**, majd papnövendékek, felszentelt papok, bíborosok. **1200 tagú kórus** énekelte a *Christus Vincit*-et.

Délután három órakor a Szent István Bazilikából körmenet indult a Hősök terére. **Négy és fél órán át hömpölygött a hívek ezer színben pompázó menete.** Erre a napra az egymillió **Budapest kétmillióra duzzadt** a zarándokoktól.

Az 1938-as magyar kongresszuson XI. Pius pápát Eugenio Pacelli bíboros képviselte, aki nagyon komoly lelki élményekkel tért vissza Rómába, és tíz év múltán pápaként rádióbeszédében külön megemlítette, hogy milyen felemelő, szívet melengető, hitet erősítő, csodálatos élményeket adott számára a budapesti eucharisztikus ünneplés.

(Felhasznált irodalom: Katona István: *A Szeretet köteléke, Szent Gellért Kiadó és Nyomda, 2007.*)

https://www.youtube.com/channel/UC1zuucvh8x0XxGmPEF_KNUg – Fábry Kornél atya misevlogja
<http://www.nekdal.hu/> – kongresszus hivatalos dala
<https://www.iec2020.hu/hu> – kongresszus hivatalos oldala

„Aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen!”

Tornay Gábor 1997. óta él Sződligeten, sokak számára mérce, igazodási pont az élete. Ötgyermekes édesapa, a Váci Egyházmegye hitoktatási referenseként dolgozik, de a katolikus templomban járók sokszor hallhatják őt gitározni a szentmiséken, a Crockodeal nevű rockzenekara pedig nagy népszerűségnek örvend nemcsak községünkben, de Duna-kanyar szerte is. Gábornak mindig van ideje beszélgetni a hozzá fordulókkal, és olyan éleletszereteket sugároz, ami mellé vonz kicsinyeket, nagyokat egyaránt.

Élete sorsfordulóiról és az Isten-kapcsolat dinamikájáról egy nyár végi délelőtt beszélgettünk.

Milyen családba születtél, hol indultál el az Isten felé?

Hívő családba születtem, édesapám orvos, édesanyám is az egészségügyben dolgozott, kiskölyökként megkeresztelték. A szüleim nem voltak soha megalkuvók, az „átkosban” is eljártunk templomba, hittanra. Még az is komolyan felmerült bennem, hogy pap legyek. Ugyanakkor a felnőtt ember Istennel való kapcsolata már nem a családi hagyomány, vagy megszokás kérdése. Ez egy tapasztalat, amit átélhet az is, aki nem tanult teológiát, vagy nem született hívő családba. Az Istenre való vágyakozás a szívünkbe van írva, és ha nem fekszünk keresztbe ennek a kapcsolatnak az egónkkal, össze is kell jönnie a találkozásnak. Kegyelem ez, de akarni kell. **A szeretet akarati döntés is. El kell határozunk, hogy nem fogunk minősíteni, pletykálgodni, ítélni mások felett, nem fogunk rosszra rosszal válaszolni,** és ha ezek mentén következetesen megtisztítjuk a szívünket, azt tapasztaljuk, hogy egyre nyitottabbak leszünk a misztikus dolgokra. Egy biztos, az Isten nagyon tapintatos, nem fogja magát ránk erőszakolni, de ha a saját okoskodásunkat elengedjük, az így támadt úrt biztos, hogy betölti.

Tanítható szerinted az Isten-hit?

Szerintem nem szabad tanítani, sokkal inkább bizonyágot kell tennünk róla az életünkkel! Minden nap lehetünk valamiért hálásak, és ha az ebből fakadó örömet megosztjuk a testvéreinkkel, meggyőződésem, hogy fel lehet kelteni az érdeklődésüket. **Ma a legnagyobb ellenségünk a közöny** és a formális kereszténység, mikor egy szabályrendszer mentén egy statikus Isten kapcsolatot ápol valaki élete végéig, és nem érzi meg azt, hogy ez egy vonzás. Minden nap igent kell mondanunk Isten minket ajándékokkal elhalmozó jelenlétére és nyitottnak kell lennünk a változásra. Ahogy Beer Miklós püspök mondta: „A tegnapi hitünkkel ma már nem sokra megyünk.”

A Te életedben volt egy nagy változás, mikor odahagyta az üzleti világot, ahol sikeres voltál, majd tudatosan irányt váltottál és a munkáddal is Isten dicsőségét kezdted

hirdetni. Milyen mozgatórugói voltak ennek a döntésnek?

Minden ember életében vannak olyan fordulatok, amelyek sok esetben egy emberileg fájdalmas dologhoz: betegséghez, gyászhoz, veszteséghez köthetőek. Ezekben a helyzetekben újraértelmezzük az életünket és képesek lehetünk félretenni az egónkat, elkezdhetünk kicsit gondolkodni a dolgok valódi értelmén. Ötven évesen én egy elég súlyos betegséget kaptam. **Összeestem a konyhánkban, és eszembe jutott Szent Pál apostol mondata, hogy „aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen!”**(1Kor10,12). Számomra ez volt az a pillanat, mikor felismertem, és elemi erővel tört rám, hogy minden lélegzetvétel ajándék és ami fontos, az nem megvásárolható, vagy birtokolható.

Ez előtt a betegé előtt stabilan „álltál”?

Ötven évig azt gondoltam, hogy igen. Jártam teológiára, templomba, szolgáltam egyházzenei területen, aztán rájöttem, hogy az életünk nagyon törekeny. Elmentem az El Camino-ra, ami egy hatalmas lehetőség volt: 30 nap Istennel, imádásban. Itt átgondolhattam az életemet. Azóta is meggyőződésem, hogy egy életben egyszer egy hónapot az Istennek adni egy férfinak egyáltalán nem egy buta dolog.

Csak a férfiaknak?

Lehet, hogy a hölgyeknek is, de én nem tudok az ő szívükkel gondolkodni. A férfiak kicsit harciasabban keresik az Istent, a hölgyek empatikusabbak, más problémáik vannak. Nekem sokat segített ez az időszak, nagy fordulat volt: **vallásos emberből ekkor lettem hívő.**

Az Eucharisztia megélésében milyen változást hozott számodra mindez?

Az Eucharisziával, a szentáldozással kapcsolatos viszony az Istennel való viszonyunk tükré. Egyre inkább meggyőződésem, hogy ez nem egy statikus dolog, ahogy a megtérés, és a hit is dinamikusan változó valami; egy folyamatosan gyorsuló kereső attitűd. Ma mást gondolok az Eucharisziáról, mint tavaly vagy tavalyelőtt, de holnap is bizonyára mást fogok. Ma éjszaka például az jutott eszembe, hogy élünk a Végtelennel, a Végtelenben és emberi, testi valónkban fontosnak érezzük, hogy magyarázzuk, ami körülvesz minket. Végső soron, egy olyan egzakt tudomány, mint a matematika is, valójában csak lehatárol valamit a végtelenből és ezekre törvényeket alkot. Az Isten „van”-sága teljesen más dimenzió, mint amit képletekkel le lehetne írni. **Valójában hét és félmilliárdféleképp keressük az Istent,** ennyiféleképp vagyunk megajándékozva, s ugyanennyiféleképp kellene visz-

szatükrözzük az Isten szeretetét. Azt gondolom, hogy ami az emberben a jót akarja, az az Isten Lelke, tehát nem is „ami” a jót akarja, hanem „Aki” – a Szentlélek templomai vagyunk. (vö:1Kor6,19) Ez pedig aláztatosságra sarkall. Az Isten tudja azt is, hogy - testbe zárt lélekként – vágyunk valamiféle kézzel fogható bizonyosságra, szerintem ezért hagyta ránk Jézus az eucharisztia titkát. **A magunkhoz vett darabka ostya emberi fogalmaink szerint tulajdonképp nulla forintot ér, de aki ezt eszi, meghajlik a mindenséget teremtő Isten előtt.** Tudását és intelligenciáját, racionális tapasztalatait alárendeli annak, hogy a hitével elfogadja, hogy ez a darabka kovásztalan kenyér a mindenséget alkotó Isten valóságos teste. Az Eucharisztia ily módon az istenkapcsolatnak az anyagi megvalósulása. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem van és én őbenne” (Jn6,56)

A Szentírás sokszor beszél a békességről. Te békés vagy belül?

Azt gondolom, hogy igen. Amiben talán hibázunk, hogy még mindig a mózesi törvényekre figyelve próbálunk lelkiismeretvizsgálatot tartani és csak azt nézzük, loptunk-e, csaltunk-e, hazudtunk-e? Jézus „új” parancsa, a szeretetparancs alapján lehet, hogy inkább **azt kellene kérdeznünk magunktól estéknként, hogy „okoztam-e örömet ma valakinek?”** vagy „elvettem-e valakinek az örömét”? A testvéri szeretetet, a másik megajándékozottságának felfedezését sokkal fontosabbnak tartom.

A büntető istenkép is sok lelket nyomaszt.

Én nem tudok hinni egy olyan Istenben, aki büntet, már csak azért sem, mert az Isten öt gyermekkel ajándékozott meg. Nem tudnak olyat tenni, hogy elutasítsam, vagy ne szeressem őket. Ha megkérdezi valaki, hogy melyiket szeretem legjobban, nézek rá, hogy ez meg kicsoda kérdés? Természetesen nem egyformán szeretem őket, de egyiket sem „jobban”, mint a másikat! Ha mi, földi apák így vagyunk ezzel, mennyivel inkább igaz ez a mennyei Atyára! A mi életfogytig tartó feladatunk, az önzésünk, a saját igazunkban való hitünk levetkőzése. A Mennyei Atya mindennél jobban szeret minket. A gyermekei vagyunk! Ha a vizontszeretet nem vágy bennünk, akkor minden bizonynyal a magunk fontosságtudata nem engedi észrevenni azokat a nyilvánvaló történéseket az életünkben, amelyek révén az Isten magához édesget minket. Általában akkor kezdünk megnyílni és kételkedni akár évtizedes igazságainkban is, amikor például egy nagy betegség rádöbbsent bennünket, hogy az ÉLET, az egészen más. Azt hittük, hogy éltünk, de nem!

Van benned félelem az elmúlástól?

Nem, sőt! Amikor úgy volt, hogy nem lehetett tudni, megélem-e a következő napot, azt éreztem, hogy magamtól nem lehetek ilyen bátor. Tényleg ki tudtam mondani, teljesen őszintén, hogy Uram, elhoztál eddig, Rád bízom magam, vigyél tovább, amerre Te akarsz. Ez racionálisan túl valószínűség. Ami tudok, hogy az élet az Istenben egy nagyszerű kaland! **Az élet szép, a teremtett világ gyönyörű és bizonyos vagyok abban, hogy amit készít nekünk az Atya, az ezt is felülmúlja majd.** (vö:1Kor2,9) De Isten országát itt a földön is megtapasztalhatjuk, a másik ember szeretetében, az egymásra való rácsodálkozásban, mint-ha egy kis résen át bepillantathatnánk az Isten országába. A szívünkben mindannyian érezzük, hogy mi jó, mi nem, mi származik a Teremtőtől és mi van ellenében. Ha valaki nyitott szívvel keresi az Istent, hiszem, hogy Ő hoz az illető életébe egy olyan találkozást, személyt, könyvet vagy zeneművet, amin keresztül léphet egyet az Isten felé. Nincsenek sémák, amik mentén biztos az eredmény, hiszen egyszeri csodálatos és megismételhetetlen léttel vagyunk megajándékozva.

Sokféle közösségi munkát végzel, mi indít ezekre?

Egyáltalán nem jegyzem ezeket a dolgokat, sokkal inkább érzem azt, hogy mikor mit kell csinálnak: van hogy ez egy találkozás valakivel, vagy egy beteg meglátogatása, máskor az írás vagy olvasás – ilyenkor félreteszek minden mást és csak arra koncentrálok. **Furcsán hangozhat, de nem „akarok” semmit.** A múlttal semmit sem tudok kezdeni, a tervezgetésekkel kapcsolatosan pedig megtanultam, hogy ha a saját terveimet szövegetem, sok leszek belőle én, kevesebb az Isten.

És a zene?

A zene, az jó! Túlmutatott a testi világon. A harmóniákban megjelenik a Mérhetetlen. Chopin, Händel, Mozart, Bach, Beethoven muzsikája nem e világi valóságot jelenít meg számomra. Azért csinálom a rockzenét is, mert sokan mosolyognak és látom rajtuk, hogy jól érzik magukat a színpad körül, amellett pedig lehetőség arra, hogy egy-két dologra felhívjuk a hallgatóságnak a figyelmét. Ha például a Píramistól éneklek, hogy a „A becsület ennél mégis többet ér”, akkor el kell azon gondolkodni, miért volt ez jó üzenet a kommunizmus idején, és hogy miért fontos ez ma is? Fontos, hogy örömben, jókedvvel éljük meg az életünket, a hitünket, hiszen Jézus is erre hívott el minket, arra, hogy legyünk örömben teljesek. (vö. Fil 4,4)

MZs

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
EGYHÁZI ÉS NEMZETISÉGI KAPCSOLATOKÉRT
FELELŐS ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké a mennyek országa!

betűket és megtudod a választ!

MIAMANÓ??? - TALÁLD KI, HOGY MI A MANÓ AZ A MIAMANÓ!

a 3. parancsolatban azt kéri, hogy eljűk meg MIAMANÓT.

MIANÓKOR nem dolgozunk és misére is megyűnk.

MIANÓ hajnalán támadt föl.

MIANÓ a 7 első napja, mégis hétvégi k tartják sokan.

MEGFEJTÉS:

LÉVI A VÁMOS, MÉG NEM HOGY JÉZUS MÁR OTT Á ÉS APOSTOLAI KÖZÉ HÍ

Sudoku

S	F			Z
		J		E
				S
E	Ó		Z	
		F		Ó
J		Z		

Ísd ki a Sudoku szabályai szerint a fenti ábrát! gy ismert nevet találsz a kiemelt mezőkben.

Ki ez a szép királyn

S
Z
Í
N
E
Z
D
K
I
!

